

EL SEGELL DE DÉU O LA MARCA DE LA BÈSTIA?

Dissabte 9 de juny

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Gènesi 17:9-11;
Èxode 31:13, 17; Apocalipsi 13:17; Efesis 1:13, 14; Hebreus 4:9, 10.

PER MEMORITZAR:

**“Grans i meravelloses són les teves obres, Senyor Déu totpoderós.
Justos i veritables són els teus camins, Rei dels sants!”
(Apocalipsi 15:3, *SBT*).**

El càntic de Moisès i de l'Anyell comença amb les paraules del versicle de memòria d'aquesta setmana. El canten “els que sortien vencedors de la bèstia i de la seva imatge i de la seva marca i de la xifra del seu nom, drets sobre el mar de vidre” al cel (Apocalipsi 15:2, *SBT*). Com podem estar entre ells?

Un dels senyals més reveladors del veritable poble de Déu en els darrers dies és la proclamació del missatge del tercer àngel, que adverteix en contra de rebre la marca de la bèstia. No obstant això, tot i ser l'advertència més seriosa de tota la Bíblia, amb els anys s'han suggerit moltes idees confuses pel que fa al que aquesta marca representa: un codi de barres en el front, un número de targeta de crèdit o alguna identificació biomètrica.

No hauríem de sorprendre'ns per la proliferació d'idees confuses en relació a Babilònia. Al cap i a la fi, el seu nom significa “confusió”. Però el poble romanent de Déu necessita tenir una comprensió clara d'aquest tema per proclamar el missatge del tercer àngel amb poder. Aquesta setmana, tractarem de comprendre millor quina és la marca de la bèstia i com evitar-la: rebent el segell de Déu.

EL SENYAL DE DÉU QUE IDENTIFICA AL SEU POBLE

En temps de l'Antic Testament hi havia dos senyals externs que identificaven al veritable poble de Déu. Un d'ells era la circumcisió. A qui se li va donar aquest senyal primer? Gènesi 17:9-11.

Déu va ordenar a Abraham i als seus descendents que es circumcidessin com a senyal del pacte de salvació. Els nens es circumcidaven al vuitè dia després de néixer (Levític 12:3). No obstant això, aquest ritual tenia un significat més profund: simbolitzar la necessitat de “circumcisió” o renovació del cor (*veure* Deuteronomi 30:6). Per això, Pau escriu: “Perquè ser jueu no consisteix pas en la forma externa, ni és circumcisió la que es veu exteriorment, a la carn, sinó que és jueu el qui ho és interiorment, i la circumcisió és la del cor, obra de l'esperit i no de la lletra. Aquest sí que té l'aprovació de Déu i no as la dels homes” (Romans 2:28, 29).

Passatges com 1 Corintis 7:19 i Gàlates 5:6 i 6:15 mostren que al Nou Testament la circumcisió és reemplaçada pel baptisme, que simbolitza la conversió, una “nova creació”, la mort al pecat i una vida nova (*veure* Romans 6:3, 4). Per tal motiu, Pau diu que la circumcisió ja no és important i que és “la fe que obra per l'amor” i “el guardar els manaments de Déu” allò que realment importa.

Quin era el segon senyal extern que Déu va donar per identificar el seu poble, i per què la va donar? Éxode 31:13, 17; Ezequiel 20:12, 20.

Observa que el dissabte com a senyal es retrotrau a la Creació (*veure també* Gènesi 2:2, 3), mentre que la circumcisió no va començar fins Abraham. Per això Jesús va dir, fent referència al Gènesi, que “el dissabte va ser fet per a l'home” (Marc 2:27). Mostra que pertanyem a Déu: per creació, perquè ell ens va fer; i per redempció, perquè ens justifica i ens santifica. Per això, encara que Pau digui que la circumcisió ja no és important, sosté que guardar els manaments de Déu (que inclou el dissabte) segueix sent important (*veure* Hebreus 4:9).

■ Els teus pensaments i intencions, de quina manera revelen si el teu cor està circumcidat o no?

LA BÈSTIA I LA FALSA ADORACIÓ

Llegeix els següents versicles. Com ens mostren la importància d'evitar “la marca de la bèstia”? Apocalipsi 13:17; 14:9, 10; 16:2.

Rebre la ira no diluïda de Déu, ser castigats per les set últimes plagues i, finalment, ser llançats a l'estany de foc. Quin contrast amb aquells que van rebutjar la marca de la bèstia i triomfants entonen lloances a Déu i l'Anyell sobre el mar de vidre!

Quina és aquesta marca que ningú voldria rebre? Indubtablement, els versicles anteriors la relacionen amb l'adoració falsa. També, com vam veure en una lliçó anterior, el quart poder de la bèstia de Daniel 7, en la seva darrera fase (que també se la descriu com la bèstia que sorgeix del mar a Apocalipsi 13), “intentarà canviar els temps i la llei” (Daniel 7:25). Una llei que pensava canviar era el dissabte, el quart Manament, l'únic dels Deu que fa esment al temps i assenyala directament a Déu com el qui “va fer el cel i la terra, el mar i tot el que s'hi mou, i va descansar el dia setè” (Èxode 20:11).

És molt eloqüent el fet que el missatge del primer àngel ens remeti a aquest Manament, que el poder de la bèstia va intentar canviar, i aclareixi que només hem d'adorar al Senyor com el Creador. De fet, dels set versicles relacionats amb l'adoració a Apocalipsi 12 al 14, aquest (14:7) és l'únic que es refereix a la veritable adoració; els altres sis adverteixen en contra de la falsa adoració de la bèstia i la seva imatge (Apocalipsi 13:4, 8, 12, 15; 14:9, 11). Immediatament després que el tercer àngel relata el destí dels que participen en aquesta falsa adoració, descriu als veritables adoradors de Déu: “Aquí es veurà la paciència del poble sant, dels qui guarden els manaments de Déu i la fe de Jesús” (Apocalipsi 14:12).

En altres paraules, la proclamació d'aquests tres missatges separa tota la humanitat en dos grups: els que adoren el Creador en guardar tots els seus Manaments, incloent el del dissabte, i els que adoren la bèstia i la seva imatge. Per tant, aquesta falsa forma d'adoració ofereix una alternativa a l'adoració al Creador.

Reflexiona en la relació que hi ha entre l'adoració i la lleialtat. Quins aspectes de l'adoració són essencials per a mostrar la nostra lleialtat a Déu?

EL SEGELL DE DÉU

Un segell, com també una signatura, s'utilitza per validar un document. A l'antiguitat era un estri que tenia gravats signes, xifres, lletres o imatges, i que es pressionava sobre cera o argila tova per mostrar autenticitat o propietat, ja que comptava amb l'autoritat del seu amo.

Quin és el segell de Déu, i com i quan s'atorga? Efezis 1:13, 14; 4:30; 2 Timoteu 2:19; Apocalipsi 7:1-4; 14:1.

El segell de Déu és un senyal de pertinença i protecció de Déu cap al seu poble. Pau descriu el segellament en relació amb la conversió i la recepció del do de l'Esperit Sant. Aquest regal, anomenat “arres”, o “garantia”, els dona a tots els creients com un aval de la completa redempció i herència futura que rebran quan Jesús vingui.

El llibre d'Apocalipsi descriu un altre segellament just abans de la Segona Vinguda. Aquest segell final és atorgat als 144.000 al moment del vessament de l'Esperit Sant a la pluja tardana. Ells porten el nom (o la signatura) de Déu escrit al front. Mitjançant l'obra de l'Esperit Sant en la seva vida, ells arriben a reflectir el caràcter de Déu.

Contrasta el segell de Déu amb la marca de la bèstia. Quines diferències s'esmenten entre ells? Apocalipsi 7:3; 14:9.

El segell es dona als veritables adoradors de Déu mentre que la marca es dona als adoradors de la bèstia. El segell es col·loca només al front, fet que indica una decisió mental definitiva d'adorar a Déu de la manera que ell va ordenar. La marca, d'altra banda, es col·loca al front o a la mà. Això vol dir que la gent pot adorar la bèstia per una de dues raons. O bé concorden amb ella, i creuen que efectivament estan adorant a Déu, o no concorden amb ella però l'accepten perquè temen les greus conseqüències de no avenir-se: no poder comprar ni vendre i, finalment, ser executats (Apocalipsi 13:17, 15).

“Els qui s'uneixen amb el món reben el seu motlle i es preparen per rebre la marca de la bèstia. Els qui desconfien de si mateixos, s'humilien davant de Déu i purifiquen les seves ànimes obeint la veritat són els qui reben el motlle celestial i es preparen per tenir el segell de Déu en els seus fronts” (TI 5:200, 201).

LA MARCA DE LA BÈSTIA

Com hem vist en una lliçó anterior, el quart poder de la bèstia de Daniel 7, en la seva última fase (que també és descrita com la bèstia que sorgeix del mar a Apocalipsi 13), “intentarà canviar els temps i la llei” (Daniel 7:25). I una de les lleis que aquest poder, Roma, va voler canviar va ser el setè dia (el dissabte), el quart dels Deu Manaments. Es va tractar d'un atac directe a la sobirania de Déu, i reflecteix la guerra de Satanàs, no sols contra la Llei de Déu, sinó també contra Déu mateix.

Mentrestant, el missatge del primer àngel (que remet el lector a aquest mateix Manament, que el poder de la bèstia va intentar canviar) aclareix que només hem d'adorar al Senyor com el Creador. A continuació, després d'una advertència sobre el destí dels que adoren “la bèstia o la seva imatge” (Apocalipsi 14:9), es descriu al poble fidel de Déu en el versicle 12.

Llegeix Apocalipsi 14:12. Donat el context immediat, com ens ajuda aquesta descripció dels fidels de Déu a entendre per què el dissabte és tan cabdal per als esdeveniments finals?

El versicle diu: “Aquí es veurà la paciència del poble sant, dels qui guarden els manaments de Déu i la fe de Jesús” (Apocalipsi 14:12). Com hem vist, “els manaments de Déu” inclouen el quart Manament, el dissabte, que assenyala a Déu com el Creador i l'únic que ha de ser adorat. No és d'estranyar, doncs, que molts consideren que “la marca de la bèstia” està directament lligada a l'adoració dominical, un fals “dia de repòs” que no es prescriu a la Bíblia, en contraposició amb l'observança del quart Manament, que sí que està prescrita a la Bíblia.

Significa això que els cristians que adoren a Déu el diumenge tenen, ara, la marca de la bèstia? No. Segons Apocalipsi 13:15, els que es neguin a unir-se a aquesta falsa adoració de la bèstia seran assassinats. Finalment això es convertirà en una qüestió de vida o mort. No obstant això, òbviament aquests esdeveniments encara no han arribat a aquest punt, i la marca de la bèstia no s'imposarà fins que arribi aquesta prova final. Per tant, ningú ha rebut encara la marca de la bèstia.

Els Manaments de Déu. La fe de Jesús. Per què aquestes característiques, fins i tot ara, són aspectes essencials del que significa ser un veritable cristià?

EL DISSABTE COM A SEGELL

Com hem vist, el dissabte ha estat un senyal del veritable poble de Déu al llarg de la història, que va començar amb Adam i Eva i va seguir durant l'època d'Israel. També ho veiem perpetuat a l'església del Nou Testament amb el costum de Jesús i els apòstols, i com un senyal distintiu del poble de Déu dels darrers dies que guarda “els manaments de Déu i la fe de Jesús” (Apocalipsi 14:12).

Per què és tan important el dissabte, i quin significat especial té per als cristians? Èxode 20:8-11; Hebreus 4:9, 10.

El dissabte es troba al cor dels Deu Manaments. Va ser donat pel Creador com un senyal o un segell de la seva autoritat. L'identifica pel seu nom: “Jehovà, el teu Déu”. Identifica el regne sobre el qual té jurisdicció: “el cel i la terra, el mar i tot el que s'hi mou”. També identifica el fonament de la seva autoritat: “Perquè Jehovà en sis dies va fer el cel i la terra [...] i va descansar el dia setè”.

El Nou Testament indica que Jesús és a través de qui Déu va fer totes les coses (Joan 1:1-3; Colossencs 1:16; Hebreus 1:1, 2). És Jesús qui va crear el nostre món en sis dies i va descansar el setè dia. Per tant, és molt significatiu que quan Jesús penjava de la creu aquell divendres de vesprada, clamés: “Tot s'ha complert” (Joan 19:30). Així com va descansar dissabte després d'acabar la seva obra de la Creació, així també Jesús va descansar a la tomba durant el dissabte després d'acabar la seva obra sacrificial en morir en el nostre lloc per la nostra redempció. Per tant, el dissabte va rebre una benedicció doble, primer a la Creació i després a la Creu. Per això, segons el llibre d'Hebreus, en descansar en dissabte, el cristià mostra que “també ell ha reposat de les seves obres, com Déu de les seves” (Hebreus 4:10). El dissabte és un símbol perfecte del fet que no ens podem salvar a nosaltres mateixos, que de principi a fi és l'obra de Crist, que es fa possible mitjançant la fe (*comparar amb* Hebreus 12:2).

Si el dissabte simbolitza reposar de les nostres obres, què representa l'observança del diumenge i com encaixa això amb el caràcter essencial de Babilònia?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: “Tan aviat com el poble de Déu sigui segellat en els seus fronts –no és un segell o marca que es pugui veure, sinó un assentament en la veritat, intel·lectual i espiritualment, de manera que no poden ser moguts–, tan aviat com el poble de Déu sigui segellat i preparat per a la sacsejada, aquesta vindrà. De fet, ja ha començat; els judicis de Déu ja estan sobre la Terra [...] perquè sapiguem allò que s'acosta” (*DNC* 92).

“El dissabte serà la gran prova de lleialtat, ja que és el punt especialment controvertit. Aleshores, quan finalment aquesta prova s'apliqui als homes, es traçarà una línia de demarcació entre els qui serveixen Déu i els qui no el serveixen. Alhora que l'observança del fals dia de repòs, en obediència a la llei de l'estat i en oposició al quart manament, serà una declaració d'obediència a un poder que està en oposició a Déu, l'observança del veritable dia de repòs, en obediència a la llei de Déu, serà un senyal evident de la lleialtat al Creador. Mentre que una part de les persones, en acceptar el signe de la submissió als poders del món, rep la marca de la bèstia, l'altra, per haver escollit el signe d'obediència a l'autoritat divina, rebrà el segell de Déu” (*GC*, “L'advertència final”, pàg. 364 [663]).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. De quina manera podem revelar la veritat sobre la marca de la bèstia i el segell de Déu sense causar conflictes innecessaris? Per exemple, per què hem d'emfatitzar el fet que ningú té ara la marca de la bèstia?
2. Quina és la relació entre el dissabte i el segell de l'Esperit Sant?
3. Reflexiona en la idea anterior del segell com “un assentament en la veritat, intel·lectual i espiritualment”. Què significa això?
4. Examina allò que caracteritza la Babilònia espiritual, els seus valors i mètodes. En què difereixen dels valors del Regne de Déu? De quina manera podrien introduir-se alguns dels valors de Babilònia a la nostra pròpia església, fins i tot ara? Com podem aprendre a reconèixer quins són i ocupar-nos d'ells, però d'una manera cristiana, que reflecteixi els valors del Regne de Déu?

RESUM: El segell de Déu indica la nostra pertinença a Déu, com a nostre Creador i Salvador i, per tant, és un senyal de vida i esperança. La marca de la bèstia, d'altra banda, indica apostasia, de manera que és un senyal de pèrdua i mort.